



مردی در تبعید ابدی

«و گناه از همان جا آغاز می‌شود که ما موجودیتی را مستقل از وجود حق ببذریم...»

گاه سفر مردی به آرزوهای بی‌بایانش و شنا در روایی خاطرات گذشتگانش آنقدر شیرین است که می‌تواند در همیشه تاریخ جاری بماند و هر کسی را مجنوب روحانی جوانی چون «محمد صدرا» کند. مجنوب روحی سرکش و خستگی ناپذیر که آرامش را در دانستن جستجو می‌کند و با هیچ جرعمای از دریای علم سیراب نمی‌شود و ستوالاتش بانگ «هل من مزید» سر می‌دهد. زندگی این طلبه ماجراجو پر است از فراز و فرودهای تلخ و شیرین که شرح آن با قلم شیوه‌ای «نادر ابراهیمی»، یکی از بهترین و فخیم‌ترین آثار ادبی عصر ما را رقم زده است.

رونده کلی کتاب علمی و نامتوازن نشود، برای خواننده شرح می‌دهد و به اطلاعات علمی او می‌افزاید.

بی‌گمان «مردی در تبعید ابدی» کتابی نیست که انسان به یک بار خواندن آن قانع شود و سرسری از آن بگذرد؛ بلکه این اثر فاخر را می‌توان یکی از ماندگارترین آثار منتشر شده در زمینه‌ی ادبیات داستانی تاریخی دانست و هیچگاه از خواندنش سیر نشد و همین یک اثر کافی است تا مرحوم نادر ابراهیمی را از بزرگترین نویسنده‌های عصر حاضر برشماریم. هر چند دیگر آثار ابراهیمی نیز همه درخشان‌اند و به این موضوع گواهی می‌دهند؛

روحش شاد!

انتشارات روزبهان در سال ۱۳۹۰ هفتمین چاپ «مردی در تبعید ابدی» را در ۲۸۰ صفحه با قطع وزیری منتشر کرده است و برای خرید آن می‌بایست ۷۰۰۰ تومان هزینه کرد.

ادبی است و بسیار به زبان شعر تزدیک و برای خواننده لذت‌بخش است، اما نادر ابراهیمی به این لذت قانع نمی‌شود و از هر فرصتی استفاده می‌کند تا اندیشه‌ها و درس‌هایی از ملاصدرا را بیان کند و حتی از نکات تاریخی عصر صفویه نیز غافل نمی‌ماند. او از مناظره‌ها، گفتگوهای ملاصدرا با بزرگانی همچون شیخ بهایی، علامه میرداماد و علامه میرفندرسکی و یا حتی تأملات و فکرهای محمدصدرا کمال استفاده را می‌برد و در لابه‌لای روایت داستان، سخنان و آموزه‌های ملاصدرا و دیگران را نقل به معنا می‌کند. برای مثال وقتی ملای جوان را به مسلح مناظره با فقهاء و علماء در محضر شاه عباس می‌کشانند، ستوالاتی در باب حقیقت، وصول انسان به جایگاه حق، تقسیم برابر و تقسیم به نسبت و جایگاه عدل الهی مطرح می‌شود که نادر ابراهیمی پاسخ ملاصدرا هفده ساله به آن‌ها را به گونه‌ای که هرچند زیان نوشتاری «مردی در تبعید ابدی»،